

риказка за хвъркатата мишка.

Едно връме при единъ магъсникъ живѣла една мишка. Магъсникътъ ѝ направилъ хубава кѣничка. Той се грижель и хранилъ гадинката като свое дѣте.

Но мишката била все недоволна. Лакома била

тя: има ли едно нѣщо, иска ѝ се да има и друго.

Почнала мишката да тжжи, сълзи да пролива, съ гласъ да плаче. На магъсника станало жално.

— Какво ти е? — попиталъ я той веднажъ.

— Защо враната, свраката и врабчето могатъ да хвъркатъ, а азъ не мога? попитала мишката.

— Защото тъй е опреѣдѣлено: птиците да хвъркатъ, човѣкъ да ходи, мишките да бѣгатъ, а рибите да плуватъ.

— И азъ сѫщо желая да хвърча, казала мишката. Тя тъй почнала да се моли на магъсника,